

Bekendtgørelser. Efter Loven af 1903 § 1 kan i Statstidenden optages de »retslige og andre offentlige Kundgørelser«, som ved Lovens Ikrafttræden ifølge Lovgivningen skulde optages i »Berl. Tid.« og de dengang ved kongelig Bevilling dertil autoriserede Blade udenfor København, samt endvidere, »hvad Regeringen finder Anledning til at meddele Offentligheden«. Ved den nye Lov er det nu bestemt, at der endvidere »efter Indenrigsministerens nærmere Afgørelse« kan optages »andre Bekendtgørelser fra offentlige Myndigheder, Legater og offentlige Stiftelser«.

Dernæst gives der Adgang for Ministeriet til at fastsætte højere Takster for Betalingen for de i Statstidenden optagne Kundgørelser. Efter Loven af 1903 skal Taksten fastsættes af Ministeren »overensstemmende med de Regler, der hidtil ere fulgte ved Fastsættelsen af Takster for slige Kundgørelsens Optagelse i de autoriserede Blade«, hvilken Bestemmelse nu er ændret saaledes, at den takstmæssige Betaling bliver at fastsætte »under Hensyn til den for Bekendtgørelser i Dagspressen i øvrigt sædvanlige Betaling«.

Da Statsidenden i de Aar, den har eksisteret, har givet et Underskud af c. 500 Kr. om Aaret, har Opmærksomheden været rettet paa, hvorledes dette Forhold skulde kunne ændres. Finanslovkommissionen foreslog at reducere Antallet af Frieksemplarer, navnlig ved at afskaffe Frieksemplarer af Statstidende ved Statsinstitutioner med Kontorhold samt at indskrænke Friannonceringen. Dette har Ministeriet taget til Følge, idet saadant har kunnet ske administrativt. Dernæst har Ministeriet været betænkt paa at skaffe forøgede Indtægter ved at fremsætte Lovforslag om at ændre Loven af 1903 paa de to ovenfor angivne Punkter: en Udvidelse af Rammerne for, hvad der maa optages i Statstidenden, og en Adgang til at faa højere Betaling for Bekendtgørelserne — hvilket Lovforslag vedtoges af Rigsdagen, som det var forelagt, blot med den Forandring, at Udvidelsen af Rammerne for, hvad der kan optages, blev noget indskrænket i Forhold til, hvad der var foreslaaet, idet Landstinget havde Betænkelighed ved at udstrække Retten til at avertere i Statstidenden til, som foreslaaet af Regeringen, ogsaa at omfatte »Institutioner, Selskaber og Foreninger«. Endvidere fremkom der under Sagens Behandling i Rigsdagen fra Udvalgenes Side forskellige Henstillinger til Ministeren om at søge de formentlig altfor store Udgifter, navnlig til Trykning og Papir, nedsatte; særlig henlede Landstingets Udvalg Opmærksomheden paa,